

צו' צולמוות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווינפלד שליט"א

טל' 4102044 רוח והרכבת סלט 7 ירושלים,

ובשעה"צ שם, ע"ב סי' שמג סק"ב. וזה בח"י "ויהיו חמי שרה". "ויהיו" בגימטריאו ל', שכמניין "ויהיו" היו חמי שרה, הם שלושים ושבע שנים, שמיים שנולד צחק עד יום העקירה שמותה. אבל התשעים שנה שחיתה קודם לכן - אינם חשובים חימי (ראה ברכותינו בעלי התוספות, ראי"ש, רבינו בח"י, חזקוני). והיינו כן"ל שעיקר החיים ותפקידה ואושרה בעזה"ז ובעה"ב, הם עצמאית הקשרים.

ביבת התורה וכטו'ס שמעון יוסף הכהן ווינפלד

התיקון הכללי

למנצח - אל תל תשחת (הלים נט, א).

למן - צח, דהינו פרנסת הקדרשה (מן) - רמו לפרשנה בידועו - והעaza שמרית הברית, וזהו אל תשחת", אל תהיי בבחינת כי השחיתת כל בשור את דרכו (בראשית י, ב) דקאי על פג"ה כנודע, כי הפרנסת, ובפרט פרנסת דקדושה תליה בשמרית הברית, ולהיפך להיפך, וכמו"ש (משילו, כ) بعد אישת זונה - עד הכר לחם (עי' ליק"מ מהדורא קמא סימן ט).

לדור מכתם בשלוח שאל... להמיתו. הינו שהצדיק, וכל מי שרוצה להיות צדיק צריך להתנהג בענווה ונmicות (מרק). ובתמיימות (מרקוט) מרקותם. אפי' בשודפים להרגו ולהפשיט ערו (זהו בשלוח), במתורגם בכל מקום "והופשיט", "ושילוח" (כגון ויקרא, א). ואפי' כשהרוזך הוא צדיק בשאל, שבודאי הי' ניתן לעפות ממנו התנהגות שונה בתכלית, כי מרשות איש זול - אין ציפוי, אבל מצדיק יש ציפוי, ואמר אתה נתחוק ואל תשבר מושם הנהaga של שום אחד, והתה' בח"י (יחזקאל, כד) אחד hei' אבראהם, כאילו הנך ייחידי בעולם, ואל תחשכו ותהייחס למעשה אחרים ותמיד תנחגה בפשיות ובתמיימות (עי' בהשמה שלליק"מ).

מודרש

ויהיו חמי שרה מאה שנה (כג, א), (הלים לו, יח) יודע הי' ימי תמיימים ונחלתם לעולם תהיה, בשם שהן תמיימים קר שנותם תמיימים, בת עשרים כבת שבע לנו, בת מה כבת עשרים שנה לחטא. דבר אחר, יודע הי' ימי תמיימים, זו שרה שהיתה תמיימה במעשהיה, אמר רבינו יוחנן בחדר עגלתא תמיימה, ונחלתם לעולם תהיה, שנאמר: ויהיו חמי שרה, מה צריך לומר שני חמי שרה באחרונה, לומר לך' שחביבי חיים של צדיקים לפני המקומם בעולם הזה ולעולם הבא. (בראשית רכח נה, ז)

שטעתי מרבני זכרונו לברכה שביימי אבראהם אבינו קייתה ה"שכינה נקראת בשם שרה, ובימי יצחק בשם רבקה, ובימי יעקב בשם רחל לאלה (הלוות בשר ומלח בלה). וכן מזבא בזוהר הקדוש מעין זה.

(חי' מורה"ן עבדות השם תקסג)

ירושלמים עיה"ק תות' בב"א. יום ו' עש"ק לסדר חי שרה לבבוד ... אחדשה"ט!

בעורת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרשת השבוע. "ויהיו חמי שרה מאה שנה, ועתדים שנה, ושבע שנים, שני חי שרה" (בראשית כג, א).

בתיב (הלים קג, ט) מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה הלילה. עיקר הנחתה והואשר הניצחי של אם יהודיה הוא גדול בנים ובנות כשרים, עובי ה' העורדים רצונו של מקום. ובסתמא - זה עיקר תפוקה בעולם הזה, וזה בח"י

משחול (נוראים סד, ב) שמי שאין לו בנים חשוב כמות. ורמז יש בדבר במה שאחוי"ל (חניתת לא, א) אין האשה אלא לבנים. ומסתמא אין הילדים גדלים מעצם, אלא עיריך לגדלים ולהונכם ולהשקי בהם הרבה יותר כחות ועדין ועידנים, הרבה יותר ממה שהוחשבים, וצריך להתפלל עליהם הרבה מאד תפילות עמוקה

הלב ובז"ה עי"ז יקוריים (משילו ז, יח) נוצר תאנה יוכבל פריה. והדור ארוכה, והרבה מאד צער גידול בנים ובנות יש בדרך ועין בראשית רכח, ובמס' שבת פט, ב', אבל בסופו של דבר כל מאmix משתלם, גם עולמו יראה בח'יו, וכמ"ש חז"ל (במota סב, א) המודרך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמור לפירוקן, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד) יידעת כי שלום אוחלך, ואמרו (ב"ר טט) כל מי שמשAIR בן יגע בתורה - כאלו לא מת. ואמרו (שבת קכו) ג' דברים אוכל פירוחיהם בעזה"ז... המגדל בניו לתלמוד תורה. ואמרו (פסחים קג, א) ג' מנוחלי עולם הבא... המגדל בניו לא מולין בקר, ע"ז אמרו חז"ל (ברכות מו, ב) אייזה ע"מ הארץ? שזה שיש לו בנים ואני מגדל לתלמוד תורה.

ואמרו (תaan דבי אליהו פ"ח) מעשה בכחן שהיה ורא שמים בסתר, והוא לו עשר בנים ובנות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתחוו ומלהר, בלשונו עפר כדי שלא יבא אחד מהם לידי עבריה ולידי דבר מכוער, ואיתא בספר פלא יועץ שיתענה לפעמים, כדי שלא יהיה חטאינו מונעים הטוב מבניו ובנותיו, וביתור ציריך האדם לפקווח עיניו על בנותיו. ואיתא במשנה ברורה (ס"י מו סק"ג) ז"ל ותמיד תה' תפילה האב והאם שגורה בפייהם להתפלל על בנייהם שייהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מידות טובות, ויכoon מאד בברכת הדאה רביה [אהבתם עולם] ובברכת התורה בשעה שאומרים "וניהה אנחנו וצאצאיינו", וכן שאומר ב"ובא לציון" - "למען לא ניגע לריך ולא נלד לבלה" ועוד כתוב (כס"י וסג סק"ב) כי זו היר לעשוות (לכבוד שבת וו"ט) נריפה. ואיתא בגמרה (שנת כג, ב) דזוכה עברו זה לבנים תלמידי חכמים, דכתיב (משילו ז, כד) כי נר מצוחה ותורה או, ע"ז נר מצוחה דשבת [וירוט] בא אור דתורה. ולכך ראוי שתתפלל האשה - אחר שתגמר החדקה והברכה, שיזון לה הקב"ה הבנים מאוריהם בתורה. וכ"ב (בסי' תוע"א סק"א) הרגיל בנר - הוין ליה הבנים ת"ח שנאמר (משילו, כד) כי נר מצוחה ותורה או, ופרש"י ע"ז נר מצוחה דשבת וחונכה. וע"ז במשנ"ב סי' רנ"ב סק"ב לע"ג עמייחי בן משה ויל' לע"ג חביבה בת תמו"ה *

פרק ששת חנוך שער הרוח

מפרשם

דע, שקשות מאד לחיות מפרשם. כי מה שהוא מפרשם, הוא מזיך לו מאד. כי לפעמים צריך לשבב יסוריין בשבל רבבים, במאמה שפטוב (ישעיה נ"ג): "ובחרתו נרפא לנו". כי מאחר שהוא מפרשם, עלי'ין ציריך לשבב יסוריין בשבל רבבים, עלי'ין ציריך לשבב רבבים, כי עלי'ין נאמר: "ובחרתו נרפא לנו". רק שיש במאמה שאריבין לחיות מפרסים, אבל יש צדיקים ויעשים אותם דוקא מפרסים. אבל יש צדיקים שמקבלים מעצם יסוריים עליהם בשביל ישראל, ובזה מצלפין השפע. במבארא למעלה בסימן ס"ג על פסוק "זבשטים יבכה פניו". עזון שם. (לק"מ עא)

לבו סמור ובטוח

וכשם שהלחום שבמערכה לעולם אינו מתיישש והמיד רץ באמיצות ובזרות הלב לשורי המלחמה ואפי' בהיותו בסנה עזומה קרוב לייאוש מתגבר עוד יותר במלחמות ובכובא שאין גיבור כמתיאש, קר ציריך להיות בענן התפילה, והמיד ציריך להיות לבו סמור ובתו שנהה הנה הש"ת יקבל תפילה כי קרוב היה לאשר יקראווה באמת תלואת רוחה שורה אמנה ילדה בהיותה בת תשעים שנה וחנה נקדחה בהיותה בת מאה ושלושים שנה (ע"ד מודש שמואלב, ז) וכן כל הכה"ד ספרים מלאים מניטים ונפלאות שעשה הש"ת בזכות וכוח התפילה וכמ"ש חז"ל (מגילה כ), כל הניטים והሞותים שפועל אלישע בולם היו אך ורק בזכות התפילה שהתפלל.

זה בחינת משוחז"ל (ברכות י), אפיקו הרבה רוחה מונחת על צווארו של אדם אל ימנעו עצמו מן הרחמים שנאמר (איוב י) חן יקTEL לו איחל, וכמ"ש חז"ל (ברכות ג): אם ראה אדם שהתפלל ולא ענה יחוור ותפלל שנא (קהלים כ) קוה אל ה' חוק ויאמן לבך וкова אל ה' ופירוש' והוא אמר מה פרבר. לולא ה' עזרתה לנו ששלוח לנו צידקי הדאמותיהם בכל דור ודור כמעט אברהה תקנותנו למגורי חס ושלום. אף עתה בתפקידם בחזקיהם אליהם אשר הודיע ע"ש שועתו על ידם תחול לה לאל תקנותנו חקקה מادر מאדר. שבדאי ינמר דשים יתברך מה שהתחילה, ובתקוניתינו עניינוינו אנו צרכין להגדייל דעתנו לקלל רוחויים מכל הארץ. ולראות המקומות מרחוק פג"ל. ואי אפשר לברך בכתב הפל. אך כי בזאת למשים לב אל האמת. (עלים לתורה מכתב ר)

(מוהר הספר "יש מאין")

ז' אברהם זkan בא בימים "

עקר החיים באمة הוא רק מתי הרים שהוא למללה מזופן. וכל עקר קיום הבן הוא בשיביל ישראל ובשביל הצדיקים שיעסקין כל ימיהם בתורה ובעזקה, שעיל-ידי משלימים דעתם בוטר בכל פעם על-ידי אריכת הזמן דקאק. ועל-ידי מקרין ומעלין את בחינת הזמן למעלה מהזמן, והם זוכים לחיים אמותיים לער ולנצח, ומראש עקר המשכת החיים לכל באיעולם בשיביל קיומם העולם. כי הכל נברא ומתקיים רק בשיביל הצדיקים. הבעל, שער החיים האמתי הוא בבחינת למעלה מהזמן. אך אי אפשר לבוא לה' כי אם על-ידי שהאדם בא בתרון הזמן, שם עקר הבשyon והארוף שלו, ואם זוכה לקדש עצמו בראוי ולהוציא בכל יום וטספת קדשה ודעת, או זוכה על-ידי זה ניקא להפלל בבחינת למעלה מהזמן בשילמות בראי, שעה בחינת ז' ואברהם זkan בא בימים", שזקיקא על-ידי הטעון וזהים זכה לבוח בבחינת למעלה מהזמן. שם עקר אריכות ימים זקנה האמתית. (halchot ד, אות ד)

ממירתק תבאי לחכמה

ממירתק דיקא שלחמה של תורה אין יכולן לקבל כי אם ממירתק דיקא וככ"ל. גם הלוחם בגשמיות שהוא הפרנסת צרכין לידע שבא ממירתק הרפה. כל אחד לפוי פרטתו. אז חיקים בוגדיי בבטחון שצרכים להיות בטוח שבודאי יפרנסו שם יתפרק בראוי. ואם הוא רחוך ממענו. ובן הערך. כי בוגדיי תבאי לחכמה ממירתק דיקא. כי קשין מונוטוי בקריעת שם סוף. ואף על פי כן תבאי בוגדיי, נמצא שבין גשמיויות צרכין לקיים וירא את דקוקם מרחוק לראות התקופה ממש. אך הוא מרחוק. ואנו דיקא יכול להיות שתקובה התקווה בקסה הדעת הקפ ומיד בזמנן קצר. כמו שזיהה ענן זה באברהם אבינו עליו השלום. שתקוף נמתק הדין. ואומר לו אל תשlich נך וכי, אף תקף אחר קה קה עירקה להתחזק בטוחון ותקופה לישעה אחרית שהוא לא קמצא הוגו של אצפק. כמו שבחתב שם וייה אחרה תדרים תדרים האהלה וכו' ופרש רשי אחרי הרהוריו דדרים וכו' בעניין ווועגן של יצחק. ענונו שם יתפרק שתקבוש גם על השוללה רבקה. ואם הוא בשורה טוביה נבלאה. אף על פי כן ערדן הוא רחוך מادر שיצחק בן שלשים ושבע שנה. רבקה וזגוז בת יום אחר וכו'. אחר קה בא לביתו ומצא שמתה אשתו קראשנה העדקה שרה אפנוי. וגם לא מצא מקום עתה לא נתמאלת התקווה של אברהם אבינו ושל כל אבותינו זרונים אבינו וכו', ענין גם עתה לא נתמאלת התקווה הצלות בגוף וגופש וממען. מה נאמר מה לברכה, כי אין עתה בקיוטא התקותה בטתקפ פוריית הצלות בגוף וגופש וממען. מה נאמר מה פרבר. לולא ה' עזרתה לנו ששלוח לנו צידקי הדאמותיהם בכל דור ודור כמעט אברהה תקנותנו למגורי חס ושלום. אף עתה בתפקידם בחזקיהם אליהם אשר הודיע ע"ש שועתו על ידם תחול לה לאל תקנותנו חקקה מادر מאדר. שבדאי ינמר דשים יתברך מה שהתחילה, ובתקוניתינו עניינוינו אנו צרכין להגדייל דעתנו לקלל רוחויים מכל הארץ. ולראות המקומות מרחוק פג"ל. ואי אפשר לברך בכתב הפל. אך כי בזאת למשים לב אל האמת. (עלים לתורה מכתב ר)

איש ואשה

בשערם הם בחינת השגחה וטבע. והטיבע, שהוא בחינת אשה, אין לה שום חיות וכמ' וממשלה, רק מה שמקבלת מבעליה. שהוא בחינת ההשגחה. וזה בחינת מה שצורך לדרשה בכספי, להורות שאריכה לקלל מפניו כל ההשיגות. ועל-כן אין מתקדשת אלא מקדשתה ע"י השגחה אותה ייח). וזה בחינת קודשין, כי אמונהה ההשגחה היא כללותה קענשה. וזה שאומר לה: "ברכת משה וישראל", כי עקר התפללות ההשגחה הוא על-ידי התקווה הקדשה, שהוא כללות כל מרגנות נבואה, שעיל-ידי-ה מתקבב המדרמה, חזקין לאומנה להתפללות ההשגחה, שהוא בחינת קדשות איז-ישראל. וזה שאמרנו רבותינו ז"ל, דגמור קיינה קיינה משידה עפירותן, שהוא נקייה אבינו וכו' כי משידה עפירותן, שהוא הנקלה הראושה שקונה אבינו בארץ-ישראל בכספי מלא, כי אוצר היראה מהדרור באתראות י"ד)

במתנת חנם

והכלל שצרכין לידע ולהאמין שהחסדו וטובייתו הווא בעלי שיעור כ"ש חסדי ה' כי לא תמננו כי לא כלו רחמיו וכחיבר כי הרים ימושו והגבאות תמושינה וחסדי מאנתר לא ימוש. וכל התקווה לעוזה"ב שאנו מעצין לקבל ממנה ית' הכל הוא רק מתנת חנם רך שהוא ברחמיו רוצה שנכין עצמנו לקלל מתנתו הטובה. ע"כ בכל עת ושעה ורגע יש בידינו להתחיל מעתה להcin עצמנו לקבל טובו וחסדו. והעקר ע"י הרוץ כ"ש אדרוי" זל' שעיקר הוא הרוץ וכו' וזה יש בידינו תמיד. כי חסדו גדול כי עד שגד ההכנות בעצם הוא נותן לנו במתנת חנם כאשר אנו רואין בחוש שהוא עוזר לנו בכל יום להניח טלית ותפלין ולקרות ק"ש פעמים בכל יום מה שאינו אנו רואים זהה כל באשר יודע כ"א בנפשו וכן בשראי מצוות. ע"כ ראוי לנו בכל עת להזחות לו ולברכו על כל החסד אשר עשו עתידי לעשותה עמננו ולבטוח בחסדו ולצפות לישועתו ולשמיח נפשינו מادر מדר' וזה זוכה להתגבר בכל פעם על גודל התהפטשות שמתפשתן נגידינו בכל עת עד שנזכה להתקרב אל לוי י"ע"י גודל חסדיו ורחמיו המורבים והగודלים שאינם תמים ואני כלים לעולם ואמן ואמן. (ליקוט הלכות חמישת הילכות מתנה ומנתן שכיב מרע הלכה ד אות ט)

בכسطן מלא

אשר יראת ה' היא בחינת אמונה. ומחייב שערק שלמות קניין האמונה הוא בכיסף מלא, שהוא בחינת מה שבל המצוות של מוחכם הוא רך על-ידי אמונה, עקר השלמות והוא בשפופרין עליהם ממן הרפה, וכמברא ברוחה הקדוש. וזה בחינת מה שקונה אברהם אבינו את מערת הפיכלה מערת מערון בכיסף מלא וכמברא בפניהם. וזה בחינת: האשא נקנית בכספי, ואמרנו רבותינו ז"ל, דגמור קיינה קיינה משידה עפירותן, כינו פג"ל. (הלכות פקדון ה' ג' אות יח)

ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות ובגשמיות

ל潢רוות והדרות 7658704 – 052
לקבלת העלוון השבוי לימי צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעלילוי נשמה

תמו בת אסתר ע"ה

נול"ע ט"ז שבת

תג'כבה.

נתן וצינה לאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו"

לעלילוי נשמה

אורן בן ניסים ו"

יריב בן מניה
חורה בתשובה שלמה